

USTAWA

z dnia 23 grudnia 1988 r.

o działalności gospodarczej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Podejmowanie i prowadzenie działalności gospodarczej jest wolne i dozwolone każdemu na równych prawach, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 2. 1. Działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy jest działalność wytwórcza, budowlana, handlowa i usługowa, prowadzona w celach zarobkowych i na własny rachunek podmiotu prowadzącego taką działalność.

2. Podmiotem prowadzącym działalność gospodarczą, zwanym dalej „podmiotem gospodarczym”, może być osoba fizyczna, osoba prawna, a także jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, utworzona zgodnie z przepisami prawa, jeżeli jej przedmiot działania obejmuje prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 3. 1. Podmiot gospodarczy jest obowiązany spełniać przewidziane prawem warunki prowadzenia działalności gospodarczej, dotyczące ochrony przed zagrożeniem życia i zdrowia ludzkiego, a także inne warunki określone w przepisach budowlanych, sanitarnych, przeciwpożarowych i przepisach dotyczących ochrony środowiska.

2. Podmiot gospodarczy jest obowiązany zapewnić, aby prace, zajęcia lub czynności w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej były wykonywane przez osoby legitymujące się odpowiednimi kwalifikacjami, jeżeli z przepisów odrębnych ustaw wynika obowiązek posiadania takich kwalifikacji.

Art. 4. Podmioty gospodarcze mogą w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonywać czynności oraz działań, które nie są przez prawo zabronione.

Art. 5. Podmiot gospodarczy może zatrudniać pracowników w nieograniczonej liczbie i bez pośrednictwa organów zatrudnienia.

Art. 6. 1. Podmiotom gospodarczym przysługuje, na zasadzie dobrowolności, prawo zrzeszania się w organizacje podmiotów gospodarczych.

2. Zrzeszanie się w organizacje podmiotów gospodarczych regulują ustawy.

Art. 7. Podmioty gospodarcze, niezależnie od typu własności, na jednolitych zasadach podlegają obciążeniom publicznoprawnym oraz korzystają z kredytów bankowych i zaopatrzenia w środki produkcji.

Art. 8. Podjęcie działalności gospodarczej przez osoby fizyczne i jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej wymaga, z zastrzeżeniem art. 9—11, zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej, zwanej dalej „ewidencją”.

Art. 9. 1. Nie wymaga zgłoszenia do ewidencji działalność gospodarcza prowadzona przez osobę fizyczną osobiście, w zakresie określonym w ust. 2, z której zarobek stanowi dodatkowe źródło dochodu tej osoby (uboczne zajęcie zarobkowe).

2. Przedmiotem działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1, mogą być:

- 1) wytwarzanie przedmiotów użytku osobistego, domowego i gospodarskiego oraz rękodzieła ludowego i artystycznego,
- 2) naprawy i konserwacje przedmiotów użytku osobistego, domowego i gospodarskiego oraz mieszkań, a także wykonywanie innych usług z użyciem materiałów i narzędzi własnych lub powierzonych,
- 3) czynności handlowe polegające na sprzedaży nie przetworzonych produktów rolnych, ogrodniczych, sadowniczych, hodowlanych, w tym mięsa z uboju gospodarczego, runa leśnego, owoców leśnych, posiłków domowych, a także przedmiotów określonych w pkt 1.

Art. 10. Zgłoszeniu do ewidencji nie podlega:

- 1) podjęcie działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie produkcji roślinnej i zwierzęcej, ogrodnictwa oraz sadownictwa,
- 2) podjęcie działalności gospodarczej przez osoby prawne,
- 3) podjęcie działalności gospodarczej, która w myśl ustawy wymaga uzyskania koncesji.

Art. 11. 1. Uzyskania koncesji wymaga podjęcie działalności gospodarczej w zakresie:

- 1) wydobywania kopalni podlegających prawu górnictwu oraz poszukiwania złóż tych kopalni,
- 2) przetwórstwa i obrotu metalami szlachetnymi i kamieniami szlachetnymi,

- 3) wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią i amunicją,
- 4) wytwarzania środków farmaceutycznych, odurzających i psychotropowych, artykułów sanitarnych oraz substancji trujących,
- 5) wyrobu, oczyszczania i odwadniania spirytusu oraz wydzielania spirytusu z innego wytworu, a także wyrobu wódek,
- 6) wytwarzania wyrobów tytoniowych,
- 7) transportu morskiego, lotniczego oraz wykonywania innych usług lotniczych,
- 8) prowadzenia aptek,
- 9) obrotu z zagranicą towarami i usługami, określonymi w drodze rozporządzenia przez Ministra Współpracy Gospodarczej z Zagranicą,
- 10) obrotu dobrami kultury powstałymi przed dniem 9 maja 1945 r.,
- 11) usług: ochrony osób i mienia, detektywistycznych oraz w sprawach paszportowych.

2. Rada Ministrów może, w drodze rozporządzenia, wyłączyć z obowiązku uzyskiwania koncesji niektóre rodzaje działalności gospodarczej wymienione w ust. 1.

Art. 12. 1. Siedziba podmiotu gospodarczego i miejsce prowadzenia działalności gospodarczej (zakład) powinny być oznaczone na zewnątrz.

2. Oznaczenie, o którym mowa w ust. 1, powinno zawierać nazwę (firmę) lub imię i nazwisko podmiotu gospodarczego oraz zwięzłe określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3. Podmiot gospodarczy prowadzący działalność wytwórczą jest obowiązany zamieszczać na wyrobach wprowadzanych do obrotu oznaczenia zawierające:

- 1) nazwę (firmę) lub imię i nazwisko producenta i jego adres,
- 2) nazwę lub symbol wyrobu, niezależnie od oznaczeń wymaganych na podstawie odrębnych przepisów.

4. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do pieczętek i druków używanych przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Rozdział 2

Postępowanie ewidencyjne

Art. 13. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, w postępowaniu ewidencyjnym stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 14. 1. Organem ewidencyjnym jest terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach ewidencji działalności gospodarczej stopnia podstawowego.

2. Nadzór nad działalnością terenowych organów administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach ewidencji działalności gospodarczej sprawuje minister właściwy do spraw administracji.

Art. 15. 1. Organ ewidencyjny dokonuje wpisu do ewidencji działalności gospodarczej stosownie do zgłoszenia.

2. Organ ewidencyjny doręcza z urzędu podmiotowi gospodarczemu zaświadczenie o wpisie do ewidencji, nie później niż w terminie 14 dni od dnia zgłoszenia, a kopię tego zaświadczenia przekazuje właściwemu organowi podatkowemu.

Art. 16. 1. Zgłoszenie, o którym mowa w art. 15 ust. 1, powinno zawierać:

- 1) oznaczenie podmiotu gospodarczego i jego siedziby

(miejsca zamieszkania), a w razie ustanowienia pełnomocników do dokonywania czynności prawnych w imieniu podmiotu gospodarczego — również ich imiona i nazwiska,

- 2) określenie przedmiotu działalności gospodarczej,
 - 3) wskazanie miejsca wykonywania działalności gospodarczej,
 - 4) wskazanie daty rozpoczęcia działalności gospodarczej.
2. Ewidencja działalności gospodarczej jest jawna.

Art. 17. Organ ewidencyjny wydaje decyzję o odmowie wpisu do ewidencji, gdy zgłoszenie:

- 1) dotyczy działalności gospodarczej, do której nie stosuje się przepisów ustawy,
- 2) dotyczy działalności gospodarczej, która podlega koncesjonowaniu,
- 3) dotyczy działalności gospodarczej, której podjęcie nie podlega zgłoszeniu,
- 4) zawiera braki formalne, które nie zostały usunięte mimo wezwania w wyznaczonym terminie,
- 5) dotyczy działalności gospodarczej objętej prawem wyłączności dla spółdzielni inwalidów i niewidomych.

Art. 18. Podmiot gospodarczy jest obowiązany zgłaszać organowi ewidencyjnemu, w ciągu 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego odnoszące się do podmiotu gospodarczego i działalności gospodarczej, powstałe po wpisie do ewidencji, objęte danymi zawartymi w zgłoszeniu. Do zgłoszenia zmian stosuje się odpowiednio przepisy art. 13—17.

Art. 19. 1. Wpis do ewidencji podlega wykreśleniu w przypadku:

- 1) zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej,
- 2) prawomocnego orzeczenia sądu, zakazującego osobie fizycznej prowadzenia działalności gospodarczej, objętej wpisem.

2. Wpis do ewidencji podlega wykreśleniu także wtedy, gdy organ ewidencyjny dokonał go z naruszeniem prawa; w tym przypadku odpowiednio stosuje się przepisy dotyczące wznowienia postępowania administracyjnego i stwierdzania nieważności decyzji.

3. Wykreślenie z ewidencji następuje w drodze decyzji administracyjnej, w terminie określonym w tej decyzji. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, termin nie może być krótszy niż trzy miesiące.

Rozdział 3

Koncesjonowanie działalności gospodarczej

Art. 20. 1. Udzielanie, odmowa udzielenia i cofanie koncesji należy do naczelnego lub centralnego organu administracji państwowej właściwego ze względu na przedmiot działalności gospodarczej podlegającej koncesjonowaniu, zwanego dalej „organem koncesyjnym”.

2. Udzielenie, odmowa udzielenia i cofnięcie koncesji następuje w drodze decyzji administracyjnej.

3. Do wniosku o udzielenie koncesji stosuje się odpowiednio przepis art. 16 ust. 1.

4. W koncesji zamieszcza się dane objęte wnioskiem. Organ koncesyjny może określić w koncesji podstawowe warunki wykonywania działalności gospodarczej.

5. Organ koncesyjny może odmówić udzielenia koncesji lub ograniczyć zakres i przedmiot działalności gospodarczej w stosunku do wniosku o udzielenie koncesji ze względu na zagrożenie ważnego interesu gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwa państwa.

Art. 21. 1. Koncesję wydaje się na czas nie oznaczony.

2. Koncesja może być wydana na czas oznaczony:

- 1) na żądanie ubiegającego się o wydanie koncesji,
- 2) w przypadkach uzasadnionych ochroną ważnego interesu gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwa państwa.

Art. 22. 1. Organ koncesyjny może cofnąć koncesję albo ograniczyć zakres lub przedmiot działalności gospodarczej określony w koncesji, jeżeli podmiot gospodarczy nie wypełnia określonych w niej podstawowych warunków wykonywania działalności gospodarczej.

2. Koncesja może być cofnięta także na zasadach określonych w art. 19.

Art. 23. 1. Kto zamierza podjąć działalność gospodarczą w dziedzinie podlegającej koncesjonowaniu, może ubiegać się o wydanie promesy koncesji (przyrzeczenia wydania koncesji).

2. Promesę wydaje się w drodze decyzji administracyjnej.

3. W promesie ustala się okres jej ważności, z tym że nie może on być krótszy niż 6 miesięcy.

4. W okresie ważności promesy nie można odmówić wydania koncesji na działalność określoną w promesie, chyba że uległ zmianie stan faktyczny lub prawny podany we wniosku o wydanie promesy.

Rozdział 4

Przepisy szczególne

Art. 24. 1. Działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy jest również świadczenie pomocy prawnej (obsługi prawnej) podmiotom gospodarczym w zakresie ich działalności gospodarczej przez spółki i spółdzielnie, w których uczestniczą adwokaci lub radcowie prawni.

2. Przez pomoc prawną (obsługę prawną), o której mowa w ust. 1, rozumie się w szczególności doradztwo, sporządzanie opinii, a także zastępstwo procesowe wykonywane przez adwokata lub radcę prawnego.

Art. 25. Podatek dochodowy, należny od podmiotów gospodarczych, nie może być ustalony w kwocie przekraczającej 50% dochodów osiągniętych z działalności gospodarczej w roku podatkowym.

Rozdział 5

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 26. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zakładach leczniczych (Dz. U. Nr 38, poz. 382, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1939 r. Nr 30, poz. 200, z 1946 r. Nr 1, poz. 3, z 1948 r. Nr 55, poz. 434 oraz z 1949 r. Nr 25, poz. 174 i Nr 65, poz. 530) art. 57 i 76 skreśla się, a art. 66 traci moc w zakresie uregulowanym niniejszą ustawą.

Art. 27. W ustawie z dnia 18 listopada 1948 r. o produkcji win, moszczów winnych i miodów pitnych oraz o obrocie tymi produktami (Dz. U. Nr 58, poz. 462 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224) art. 6, 7 i 18 skreśla się.

Art. 28. W ustawie z dnia 1 marca 1949 r. o zakładach utylizacyjnych (Dz. U. Nr 18, poz. 113 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224) art. 3 i w art. 5 pkt 1 skreśla się.

Art. 29. W ustawie z dnia 1 lipca 1949 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. Nr 41, poz. 297) w art. 13 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Otwarcie lecznicy dla zwierząt następuje w trybie

określonym w przepisach o działalności gospodarczej.”

Art. 30. W ustawie z dnia 7 marca 1950 r. o żegludze i spławie na śródlądowych drogach wodnych (Dz. U. z 1952 r. Nr 26, poz. 182 i z 1960 r. Nr 29, pcz. 163) art. 11 skreśla się.

Art. 31. W dekreście z dnia 24 czerwca 1953 r. o uprawie tytoniu i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 34, poz. 144) art. 3 skreśla się.

Art. 32. W dekreście z dnia 6 maja 1953 r. — Prawo górnicze (Dz. U. z 1978 r. Nr 4, poz. 12, z 1984 r. Nr 35, poz. 186 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 5 i 6 skreśla się,
- 2) w art. 8 wyrazy „zgodnie z przepisami art. 6 i 7” zastępuje się wyrazami „zgodnie z przepisami prawa”.

Art. 33. W ustawie z dnia 22 kwietnia 1959 r. o zwalczaniu niedozwolonego wyrobu spirytusu (Dz. U. Nr 27, poz. 169) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 otrzymuje brzmienie:
„Art. 1. Wyrób, oczyszczanie i odwadnianie spirytusu oraz wydzielanie spirytusu z innego wytworu, a także wyrób wódek wymaga koncesji udzielonej w trybie określonym w przepisach o działalności gospodarczej.”
- 2) w art. 3 w ust. 1 wyrazy „wymaganego zezwolenia” zastępuje się wyrazami „wymaganej koncesji”.

Art. 34. W ustawie z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303 i z 1974 r. Nr 38, poz. 230) w art. 4 ust. 1 i art. 5 skreśla się.

Art. 35. W ustawie z dnia 2 grudnia 1960 r. o kolejach (Dz. U. z 1970 r. Nr 9, poz. 76, z 1971 r. Nr 12, poz. 115, z 1974 r. Nr 24, poz. 142, z 1982 r. Nr 7, poz. 54 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 7 wyrazy „z zastrzeżeniem postanowień art. 33” zastępuje się wyrazami „z wyjątkiem kolei służących do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych oraz kolei przeznaczonych do celów turystyczno-sportowych”.
- 2) art. 33 i 34 skreśla się,
- 3) w art. 35 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) określi zakres stosowania przepisów ustawy do kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 1, służących do publicznego przewozu osób w celach rozrywkowych, oraz do kolei określonych w art. 1 ust. 1 pkt 2, przeznaczonych na cele turystyczno-sportowe, oraz określi organy powołane do sprawowania nadzoru technicznego nad utrzymaniem tych kolei i bezpieczeństwa ruchu na tych kolejach oraz tryb wykonywania tego nadzoru.”

Art. 36. W ustawie z dnia 31 stycznia 1961 r. o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. Nr 6, poz. 43 i z 1983 r. Nr 6, poz. 35) art. 17 i 23 skreśla się.

Art. 37. W ustawie z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297 i z 1984 r. Nr 53, poz. 272) art. 7—9, 11, 18, 19 i 23—25 skreśla się.

Art. 38. W ustawie z dnia 31 maja 1962 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 32, poz. 153, z 1984 r. Nr 52, poz. 272 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w art. 65 ust. 1 i 2 oraz art. 71 skreśla się.

Art. 39. W Kodeksie postępowania cywilnego w art. 87 w § 2 w zdaniu pierwszym po wyrazach „jednostki gospodarki uspołecznionej” dodaje się wyrazy „innego podmiotu gospodarczego prowadzącego działalność gospodarczą na zasadach określonych w odrębnych przepisach”.

Art. 40. W Kodeksie wykroczeń po art. 60 dodaje się art. 60¹ w brzmieniu:

„Art. 60¹. § 1. Kto prowadzi działalność gospodarczą bez wymaganego zgłoszenia do ewidencji działalności gospodarczej lub bez wymaganej koncesji, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto nie dopełnia obowiązku zgłaszania do ewidencji działalności gospodarczej zmian danych objętych wpisem.

§ 3. Kto prowadząc działalność gospodarczą nie oznacza siedziby i miejsca prowadzenia tej działalności lub prowadząc działalność wytwórczą wprowadza do obrotu towary bez wymaganych oznaczeń, podlega karze ograniczenia wolności albo grzywny.”

Art. 41. W ustawie z dnia 24 października 1974 r. — Prawo budowlane (Dz. U. Nr 38, poz. 229, z 1981 r. Nr 12, poz. 57, z 1983 r. Nr 44, poz. 200 i 201, z 1984 r. Nr 35, poz. 185 i 186 oraz z 1987 r. Nr 21, poz. 124) art. 26 skreśla się.

Art. 42. W ustawie z dnia 16 września 1982 r. — Prawo spółdzielcze (Dz. U. Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 39, poz. 176, z 1986 r. Nr 39, poz. 192 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 181 § 2—4 oraz oznaczenie § 1 skreśla się,

2) dodaje się art. 181a w brzmieniu:

„Art. 181a. § 1. Przedmiotem działalności spółdzielni inwalidów i spółdzielni niewidomych jest zawodowa i społeczna rehabilitacja inwalidów i niewidomych przez pracę w prowadzonym wspólnie przedsiębiorstwie.

§ 2. Spółdzielnie pracy rękodzieła ludowego i artystycznego tworzą nowe i kultywują tradycyjne wartości kultury materialnej, organizują i rozwijają rękodzieło ludowe i artystyczne, sztukę i przemysł artystyczny.

§ 3. W celu zapewnienia warunków wykonywania zadań statutowych, mających szczególny charakter społeczny, spółdzielnie, o których mowa w § 1 i 2, korzystają z wszechstronnej pomocy naczelnych, centralnych i terenowych organów władzy i administracji państwowej oraz ze zwolnień i ulg w świadczeniach publicznoprawnych, określonych w odrębnych przepisach.

§ 4. Rada Ministrów w celu zapewnienia inwalidom i niewidomym warunków rehabilitacji zawodowej w procesie pracy może, w drodze rozporządzenia, ustanawiać na rzecz spółdzielni, o których mowa w § 1, wyłączne prawo wytwarza-

nia niektórych wyrobów i świadczenia niektórych usług oraz jednocześnie określać, czy i w jakim zakresie może być prowadzona dotychczasowa działalność wytwórcza i usługowa przez inne podmioty prowadzące działalność gospodarczą.”

Art. 43. W ustawie z dnia 26 stycznia 1984 r. — Prawo prasowe (Dz. U. Nr 5, poz. 24 i z 1987 r. Nr 37, poz. 209) w art. 30 ust. 1 oraz w ust. 6 wyrazy „udzielania zezwoleń” skreśla się.

Art. 44. W ustawie z dnia 3 lipca 1984 r. o kulturze fizycznej (Dz. U. Nr 34, poz. 181) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12:

a) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W zakresie określonym w ustawie działalność w dziedzinie rekreacji ruchowej mogą podejmować podmioty gospodarcze nie wymienione w ust. 1—4, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o działalności gospodarczej.”,

b) ust. 6 skreśla się;

2) w art. 26 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W zakresie określonym w ustawie działalność w dziedzinie rehabilitacji ruchowej mogą prowadzić podmioty gospodarcze nie wymienione w ust. 1 i 2, na zasadach i w trybie określonych w przepisach o działalności gospodarczej.”;

3) w art. 29 w pkt 2 wyrazy „zasady i tryb wydawania zezwoleń oraz” skreśla się.

Art. 45. W ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) w art. 1 w ust. 1 pkt 2, w art. 2 ust. 2 i art. 5 skreśla się.

Art. 46. W ustawie z dnia 28 stycznia 1987 r. o środkach farmaceutycznych, artykułach sanitarnych i aptekach (Dz. U. Nr 3, poz. 19) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 1 skreśla się;

2) w art. 29 ust. 1 skreśla się;

3) w art. 32:

a) ust. 1 skreśla się,

b) dotychczasowe ust. 2 i 3 otrzymują oznaczenie ust. 1 i 2,

c) dodaje się nowy ust. 3 w brzmieniu:

„3. Apteki prowadzone przez państwowe jednostki organizacyjne są zakładami społecznymi służby zdrowia lub jednostkami organizacyjnymi takich zakładów.”,

d) ust. 4 skreśla się;

4) w art. 37 ust. 1 skreśla się;

5) w art. 41 w ust. 1 w pkt 1 wyrazy „jednostek organizacyjnych prowadzących” zastępuje się wyrazami „w których jest prowadzony”;

6) w art. 47 ust. 2 skreśla się.

Rozdział 6

Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 47. 1. Działalność gospodarcza, prowadzona w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy na podstawie uprawnień uzyskanych przed tym dniem, podlega w ter-

minie jednego roku wpisowi z urzędu do ewidencji prowadzonej na podstawie przepisów tej ustawy.

2. Do czasu dokonania wpisu, o którym mowa w ust. 1, zachowują moc dotychczasowe uprawnienia do prowadzenia działalności gospodarczej.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą działalności gospodarczej, którą w myśl przepisów niniejszej ustawy można prowadzić na podstawie wymaganych koncesji. Podmioty gospodarcze prowadzące taką działalność w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wystąpią, w terminie jednego roku, do właściwego organu o udzielenie wymaganych koncesji, z zastrzeżeniem ust. 4.

4. Zachowują moc dotychczasowe uprawnienia do prowadzenia działalności w zakresie handlu zagranicznego do czasu ich wygaśnięcia.

Art. 48. Uzyskane przed dniem wejścia w życie ustawy dowody posiadania kwalifikacji do wykonywania rzemiosła, handlu i usług uważa się za dowody posiadania kwalifikacji zawodowych, wymaganych w myśl przepisów niniejszej ustawy.

Art. 49. 1. Działające dotychczas organizacje rzemieślnicze, zrzeszenia prywatnego handlu i usług, zrzeszenia transportu prywatnego, Naczelna Rada Zrzeszeń Prywatnego Handlu i Usług oraz Naczelna Rada Zrzeszeń Transportu Prywatnego mogą w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy przekształcić się w organizacje podmiotów gospodarczych, z uwzględnieniem zasady określonej w art. 6. Do czasu przekształcenia się organizacje te działają na dotychczasowych zasadach. Jeżeli w określonym wyżej terminie nie nastąpi przekształcenie, dotychczas działająca organizacja ulega likwidacji na zasadach i w trybie określonych w dotychczasowych przepisach.

2. Powstałe w wyniku przekształcenia organizacje przejmują prawa majątkowe i zobowiązania dotychczasowych organizacji.

Art. 50. Postępowanie w sprawie uprawnień do prowadzenia działalności gospodarczej, wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy i do tego dnia nie zakończone ostateczną decyzją, będzie toczyć się według przepisów niniejszej ustawy.

Art. 51. Do czasu wydania przepisów dotyczących tworzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej przedstawicielstw zagranicznych osób prawnych i fizycznych, pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie art. 1 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24).

Art. 52. Do czasu wydania przepisów dotyczących warunków działania i rozwoju spółdzielczości inwalidów i spółdzielczości niewidomych pozostają w mocy przepisy wydane na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132).

Art. 53. Tracą moc:

- 1) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o kwalifikacjach zawodowych osób trudniących się samodzielnie kuciem koni (Dz. U. Nr 36, poz. 334 i z 1932 r. Nr 67, poz. 622),
- 2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. Nr 84, poz. 616),
- 3) ustawa z dnia 18 lutego 1938 r. o przedsiębiorstwach wymagających szczególnego zaufania (Dz. U. Nr 12, poz. 79 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 4) dekret z dnia 2 sierpnia 1945 r. o sprzedaży wyrobów tytoniowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184),
- 5) dekret z dnia 30 listopada 1945 r. o koncesjonowaniu przedsiębiorstw przemysłu gastronomicznego (Dz. U. Nr 57, poz. 332 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 6) ustawa z dnia 3 stycznia 1946 r. o zakładaniu nowych przedsiębiorstw i popieraniu prywatnej inicjatywy w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 3, poz. 18 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 7) dekret z dnia 19 sierpnia 1946 r. o koncesjonowaniu garbarń, zakładów do solenia i suszenia skór surowych oraz niektórych fabryk obuwia lub pasów transmisyjnych (Dz. U. Nr 43, poz. 250 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 8) ustawa z dnia 10 lutego 1949 r. o obrocie zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju oraz o ich przetwórstwie (Dz. U. Nr 21, poz. 135, z 1952 r. Nr 44, poz. 300, z 1958 r. Nr 45, poz. 224 i z 1970 r. Nr 29, poz. 245),
- 9) dekret z dnia 2 maja 1953 r. o koncesjonowaniu zarobkowego przerobu surowców i półfabrykatów włókienniczych (Dz. U. Nr 25, poz. 98 i z 1958 r. Nr 45, poz. 224),
- 10) ustawa z dnia 27 listopada 1961 r. o targach i wystawach krajowych (Dz. U. Nr 53, poz. 299),
- 11) ustawa z dnia 8 czerwca 1972 r. o wykonywaniu i organizacji rzemiosła (Dz. U. z 1983 r. Nr 7, poz. 40, z 1984 r. Nr 5, poz. 24, z 1985 r. Nr 3, poz. 12, z 1986 r. Nr 17, poz. 89 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181),
- 12) ustawa z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24),
- 13) ustawa z dnia 26 lutego 1982 r. o uprawnieniach do prowadzenia handlu zagranicznego (Dz. U. Nr 7, poz. 59 i z 1987 r. Nr 33, poz. 181),
- 14) ustawa z dnia 31 stycznia 1985 r. o drobnej wytwórczości (Dz. U. Nr 3, poz. 11, z 1987 r. Nr 33, poz. 181 i z 1988 r. Nr 19, poz. 132).

Art. 54. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1989 r.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*